UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kuudes jaosto)

12 päivänä tammikuuta 2011 *

Asiassa T-411/09,

Ioannis Terezakis, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan aluksi asianajaja B. Lombart, sittemmin asianajaja P. Synoikis,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään L. Flynn ja C. ten Dam,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa vaaditaan kumoamaan komission 3.8.2009 tekemä päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja Kreikan valtiovarainministeriön välisen, Ateenassa (Kreikka) sijaitsevan Spatan lentokentän rakentamiseen liittyviä verotuksen alan sääntöjenvastaisuuksia koskevan kirjeenvaihdon tiettyihin osiin ja liitteisiin,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Moavero Milanesi sekä tuomarit N. Wahl (esittelevä tuomari) ja S. Soldevila Fragoso,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta ja oikeudenkäyntimenettely

1 Kantaja Ioannis Terezakis esitti 24.4.2009 lähetetyssä sähköpostissa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla hakemuksen, jossa pyydettiin oikeutta tutustua Euroopan yhteisöjen komission ja Kreikan viranomaisten väliseen, Ateenassa (Kreikka)

sijaitsevan Spatan lentokentän rakentamiseen liittyviä mahdollisia verotuksen alan sääntöjenvastaisuuksia koskevaan kirjeenvaihtoon.

2 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) C-linjan ”Operatiivinen ja poliittinen tuki” johtaja myönsi 8.6.2009 lähetetyssä sähköpostissa oikeuden tutustua osittain niihin viiteen asiakirjaan, joihin tutustumista kantaja oli pyytänyt. Kyseiset asiakirjat olivat

– OLAF:n 15.10.2004 päivätty kirje Kreikan talous- ja valtiovarainministeriölle

– Kreikan talous- ja valtiovarainministeriön 20.10.2006 päivätty kirje OLAF:lle

– OLAF:n 22.12.2006 päivätty kirje Kreikan talous- ja valtiovarainministeriölle

– Kreikan talous- ja valtiovarainministeriön 31.1.2007 päivätty kirje OLAF:lle

– Kreikan talous- ja valtiovarainministeriön 27.7.2007 päivätty kirje OLAF:lle.

3 Kantaja teki komission pääsihteerille 19.6.2009 osoitetulla kirjeellä uudistetun hakemuksen, jossa pyydettiin komissiota tarkistamaan vastaustaan ja myöntämään hänelle oikeus tutustua edellä 2 kohdassa mainittuihin asiakirjoihin kokonaisuudessaan, myös niiden liitteisiin, sekä OLAF:n 18.7.2007 Kreikan viranomaisille lähettämään sähköpostiin.

4 OLAF:n pääjohtaja vahvisti 3.8.2009 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen päätös) 8.6.2009 tehdyn kieltävän päätöksen. Vahvistuksensa tueksi pääjohtaja viittasi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin. Pääjohtaja totesi kantajan hakemuksesta, siltä osin kuin se koskee tutustumista 18.7.2007 lähetettyyn sähköpostiin, että ensinnäkään tätä sähköpostia ei mainita alkuperäisessä hakemuksessa ja toiseksi sitä ei ole tallennettu OLAF:n asiakirja-aineistoon, sillä kyse oli epävirallisesta muistutuksesta.

5 Unionin yleiseen tuomioistuimeen 13.10.2009 toimittamallaan kannekirjelmällä kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen, jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista.

6 Unionin yleiseen tuomioistuimeen 4.2.2010 toimittamallaan kirjeellä komissio vaati tuomioistuinta toteamaan, että kanne oli menettänyt kohteensa, koska komissio oli samana päivänä tehnyt päätöksen riidanalaisen päätöksen peruuttamisesta ja korvaamisesta.

7 Komissio toteaa 4.2.2010 tekemässään päätöksessä, että kantajalle on myönnetty riidanalaisessa päätöksessä myönnettyä laajempi tutustumisoikeus asiakirjoihin, joihin tutustumista oli alun perin haettu.

8 Kantaja vastusti lausunnon antamisen raukeamista koskevaa vaatimusta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.3.2010 toimittamissaan huomautuksissa. Hän väittää tältä osin, että 4.2.2010 tehdyllä komission päätöksellä ei ole täysin poistettu kanteen kohdetta, sillä komissio ei ole edelleenkään myöntänyt kantajalle oikeutta tutustua kaikkiin kantajan 19.6.2009 tekemässä, riidanalaisen päätöksen kohteena olevassa hakemuksessa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

9 Unionin yleinen tuomioistuin päätti 28.4.2010 antamallaan määräyksellä, että komission esittämä vaatimus, jossa se vaati toteamaan, että kanne on menettänyt kohteensa, ratkaistaan pääasian yhteydessä ja että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

10 Kantaja korostaa vastauksessaan, ettei ole nostanut kannetta komission 4.2.2010 tekemästä päätöksestä, ja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta lausumaan asiasta riidanalaisen päätöksen perusteella ja jättämään huomiotta komission 4.2.2010 tekemän päätöksen. Toissijaisesti kantaja esittää, että kun otetaan huomioon tämä päätös, se voisi myöntyä komission 4.2.2010 esittämään vaatimukseen lausunnon antamisen raukeamisesta sillä edellytyksellä, että komissio ottaa vastatakseen kantajan oikeudenkäyntikulut. Komissio ilmoittaa vastaajan vastauskirjelmässä, ettei se ole päässyt kantajan kanssa sopimukseen hyväksyttävästä summasta, jolla tässä menettelyssä aiheutuneet kulut voitaisiin kattaa.

Asianosaisten vaatimukset

11 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– ensisijaisesti toteaa, että kanne on jäänyt vaille kohdetta ja että lausunnon antaminen asiassa raukeaa

– toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

13 Kun otetaan huomioon komission 4.2.2010 esittämä vaatimus lausunnon antamisen raukeamisesta, kantajan 9.3.2010 tästä vaatimuksesta esittämät huomautukset ja kantajan vastaus, unionin yleinen tuomioistuin katsoo työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan nojalla, että oikeudenkäyntiväitteestä on lausuttava ilman suullista käsittelyä.

14 Aluksi on muistutettava, että jos kanne jää vaille kohdetta oikeudenkäynnin aikana, unionin yleinen tuomioistuin ei voi ratkaista pääasiaa, sillä sen tällainen ratkaisu ei voisi tuottaa kantajalle hyötyä (yhdistetyt asiat T-355/04 ja T-446/04, Co-Frutta v. komissio, tuomio 19.1.2010, Kok., s. II-1, 43–45 kohta).

15 Oikeudenkäyntiasia voi jäädä vaille kohdetta erityisesti siksi, että riidanalainen toimi peruutetaan tai korvataan oikeudenkäynnin aikana (yhdistetyt asiat 5/60, 7/60 ja 8/60, Meroni ym. v. korkea viranomainen, tuomio 1.6.1961, Kok., s. 201 ja 213; asia 82/85, Eurasian Corporation v. komissio, määräys 11.11.1985, Kok., s. 3603, 11 kohta ja asia T-26/97, Antillean Rice Mills v. komissio, määräys 17.9.1997, Kok., s. II-1347, 14 ja 15 kohta).

16 Tässä yhteydessä on huomattava, että vaikka kumotun toimen oikeusvaikutukset päättyvät toimen kumoamispäivänä, jollei muuta säädetä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 16/59–18/59, Geitling ym. v. korkea viranomainen, tuomio 12.2.1960, Kok., s. 45, 65), peruutettu ja korvattu toimi katoaa täysin unionin oikeusjärjestyksestä. Toimi peruutetaan siis tavallisesti taannehtivin (ex tunc) vaikutuksin (ks. vastaavasti asia T-184/01, IMS Health v. komissio, määräys 10.3.2005, Kok., s. II-817, 34–41 kohta ja asia T-120/09, Phoenix-Reisen ja DRV v. komissio, määräys 9.9.2010, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

17 Lisäksi on todettava, ettei kumoamiskanne poikkeuksellisesti menetä kohdettaan, vaikka kumoamiskanteen kohteena oleva toimi peruutetaan, jos kantajalla siitä huolimatta on edelleen riittävä intressi saada tuomio, jolla toimi virallisesti kumotaan (ks. asia T-211/02, Tideland Signal v. komissio, tuomio 27.9.2002, Kok., s. II-3781, 48 ja 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

18 Nyt käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että kantaja vaatii ainoastaan riidanalaisen päätöksen kumoamista. Huolimatta siitä, että komissio teki 4.2.2010 oikeudenkäynnin aikana riidanalaisen päätöksen korvaavan päätöksen, kantaja nimittäin ilmoitti vastauksessaan nimenomaisesti, ettei se halua mukauttaa vaatimuksiaan niin, että ne koskisivat myös 4.2.2010 tehtyä komission päätöstä, vaikka kantaja olisi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voinut näin tehdä (ks. asia T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, tuomio 12.12.2006, Kok., s. II-4665, 28 ja 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

19 Komission 4.2.2010 tekemän päätöksen yksiselitteisestä sanamuodosta ilmenee lisäksi, että se päätti ”peruuttaa [riidanalaisen] päätöksen ja tehdä uuden päätöksen kantajan 19.6.2009 tekemän uudistetun hakemuksen johdosta”. Kun otetaan huomioon edellä 15–17 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, on siis todettava, että nyt käsiteltävä kanne on menettänyt kohteensa.

20 On nimittäin huomattava, että kun komissio peruutti riidanalaisen päätöksen ja teki uuden päätöksen 4.2.2010, kantaja saavutti tavoitteen, johon hän pyrki käsiteltävänä olevalla kanteella, eli riidanalainen päätös poistettiin unionin oikeusjärjestyksestä. Lisäksi on todettava, ettei kantaja ole esittänyt mitään seikkaa, jolla voitaisiin perustella intressi saada tuomio, jossa riidanalainen päätös todetaan virallisesti lainvastaiseksi.

21 Kaiken edellä esitetyn perusteella lausunnon antaminen käsiteltävänä olevasta kanteesta raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

22 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa määrätään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, unionin yleinen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.

23 Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan edellä mainittua määräystä sovelletaan nyt käsiteltävän asian olosuhteissa oikein, kun kumpikin osapuoli velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 12 päivänä tammikuuta 2011.

kirjaaja
E. Coulon

puheenjohtaja
E. Moavero Milanesi